

— obligarea Băncii Centrale Europene și/sau a Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantii invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată este nulă întrucât excede competențele atribuite Băncii Centrale Europene și Comisiei Europene prin Tratatul privind Uniunea Europeană, și așadar cele două instituții au adoptat-o cu depășirea competențelor proprii.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată încalcă dreptul de proprietate garantat de articolul 1 din Protocolul 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului și de articolul 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, astfel cum este confirmat și de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată este vădit nefondată și neîntemeiată și este contrară principiului proporționalității.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată este de altfel contrară principiilor juridice în general acceptate care rezultă din dreptul Uniunii Europene și de asemenea este contrară principiului potrivit căruia nimeni nu poate invoca propria omisiune în beneficiul său și/sau pentru a legaliza un comportament culpabil și/sau ilegal.

Acțiune introdusă la 4 iunie 2013 — Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou/Comisia și BCE

(Cauza T-328/13)

(2013/C 252/55)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou (Lefkosia, Cipru) (reprezitanți: E. Efstathiou, K. Efstathiou și K. Liasidou, avocați)

Pârâte: Banca Centrală Europeană și Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii ca fiind admisibilă și fondată;
- anularea deciziei Eurogrupului din 25 martie 2013, care a devenit definitivă prin decizia din 29 martie 2013 K.D.P.

104/2013 a guvernatorului Băncii Centrale a Ciprului, în calitate de exponent și/sau reprezentant al Sistemului European al Băncilor Centrale al Băncii Centrale Europene, prin care s-a decis „vânzarea anumitor activități” ale Cyprus Popular Bank Public Co Ltd și care constituie în esență o decizie comună a Băncii Centrale Europene și a Comisiei Europene;

— cu titlu subsidiar, declararea faptului că, indiferent de forma sa, decizia Eurogrupului menționată anterior constituie în esență o decizie a Băncii Centrale Europene și/sau o decizie comună adoptată împreună cu Comisia Europeană;

— obligarea Băncii Centrale Europene și/sau a Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Prin intermediul primului motiv de anulare, reclamanta arată că, depășind limitele competenței pe care Tratatul privind Uniunea Europeană o conferă Băncii Centrale Europene și Comisiei Europene, decizia atacată este lovită de nulitate, dat fiind faptul că este vorba despre un act adoptat cu depășirea competențelor proprii.
2. Prin intermediul celui de al doilea motiv de anulare, reclamanta invocă faptul că decizia atacată constituie o atingere adusă dreptului de proprietate, care este garantat prin articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și prin articolul 14 din aceeași convenție, astfel cum este confirmat de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
3. Prin intermediul celui de al treilea motiv de anulare, reclamanta susține că decizia atacată este vădit nefondată și că este contrară principiului proporționalității.
4. Prin intermediul celui de al treilea motiv de anulare, reclamanta susține că decizia atacată este de asemenea contrară principiilor juridice generale recunoscute care derivă din dreptul Uniunii Europene și în special principiului potrivit căruia nimeni nu poate invoca propria omisiune pentru a obține un avantaj și/sau pentru a conferi un caracter legal comportamentului său injust și/sau nelegal.

Acțiune introdusă la 4 iunie 2013 — Chatzithoma și Chatzithoma/Comisia și Banca Centrală Europeană

(Cauza T-329/13)

(2013/C 252/56)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamant: Petros Chatzithoma (Nicosia, Cipru) și Ellenitsa Chatzithoma (Nicosia, Cipru) (reprezitanți: E. Efstathiou, K. Efstathiou și K. Liasidou, avocați)

Pârâte: Comisia Europeană și Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii ca fiind admisibilă și fondată;
- anularea deciziei Eurogrupului din 25 martie 2013, rămasă definitivă prin decizia din 29 martie 2013 K.D.P. 104/2013 a guvernatorului Băncii Centrale a Ciprului, în calitate de reprezentant al Sistemului European al Băncilor Centrale, prin care s-a decis „vânzarea anumitor activități” ale Cyprus Popular Bank Public Co Ltd și care constituie în esență o decizie comună a Băncii Centrale Europene și a Comisiei Europene;
- în subsidiar, declararea faptului că indiferent de formă și de tip, decizia sus-menționată a Eurogrupului constituie, în esență, o decizie a Băncii Centrale Europene și/sau o decizie comună a Băncii Centrale Europene și a Comisiei Europene;
- obligarea Băncii Centrale Europene și/sau a Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată este nulă întrucât excede competențele atribuite Băncii Centrale Europene și Comisiei Europene prin Tratatul privind Uniunea Europeană, și așadar cele două instituții au adoptat-o cu depășirea competențelor proprii.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată încalcă dreptul de proprietate garantat de articolul 1 din Protocolul 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului și de articolul 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, astfel cum este confirmat și de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată este vădit nefondată și neîntemeiată și este contrară principiului proporționalității.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată este de altfel contrară principiilor juridice în general acceptate care rezultă din dreptul Uniunii Europene și de asemenea este contrară principiului potrivit căruia nimeni nu poate invoca propria omisiune în beneficiul său și/sau pentru a legaliza un comportament culpabil și/sau ilegal.

**Acțiune introdusă la 4 iunie 2013 — Chatziioannou/
Comisia și Banca Centrală Europeană**

(Cauza T-330/13)

(2013/C 252/57)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Lella Chatziioannou (Nicosia, Cipru) (reprezentați: E. Efstathiou, K. Efstathiou, K. Liasidou, avocați)

Pârâte: Comisia Europeană și Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii sale ca fiind admisibilă și fondată;
- anularea deciziei Eurogrupului din 25 martie 2013, rămasă definitivă prin decizia din 29 martie 2013 K.D.P. 104/2013 a guvernatorului Băncii Centrale a Ciprului, în calitate de reprezentant al Sistemului European al Băncilor Centrale, prin care s-a decis „vânzarea anumitor activități” ale Cyprus Popular Bank Public Co Ltd și care constituie în esență o decizie comună a Băncii Centrale Europene și a Comisiei Europene;
- în subsidiar, declararea faptului că indiferent de formă și de tip, decizia sus-menționată a Eurogrupului constituie, în esență, o decizie a Băncii Centrale Europene și/sau o decizie comună a Băncii Centrale Europene și a Comisiei Europene;
- obligarea Băncii Centrale Europene și/sau a Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată este nulă întrucât excede competențele atribuite Băncii Centrale Europene și Comisiei Europene prin Tratatul privind Uniunea Europeană, și așadar cele două instituții au adoptat-o cu depășirea competențelor proprii.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată încalcă dreptul de proprietate garantat de articolul 1 din Protocolul 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului și de articolul 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, astfel cum este confirmat și de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată este vădit nefondată și neîntemeiată și este contrară principiului proporționalității.